प्रचयस्तर (प्र° + स्तर) m. Häufungston d. h. reihenweise vorkommender Ton, der Mittelton (weder gesenkt, noch gehoben) Einl. zu Nia. LVIII. fg. R.V. Phât. 3,11. 13. 17. Upal. 8,10.11. 9,5. Çıksuâ 44. auch प्रचितस्त्र (Comm. zu R.V. Phât.) und प्रचित genannt: उद्गितमयं प्रचितमञ्जूतीति पर्याय: Comm. zu VS. Phât. 4,138.131.

प्रचर् (von चर् mit प्र) m. 1) Wey, Pfad DHABANI im ÇKDB. — 2) pl. N. pr. eines Volkes R. 4, 44, 12 (in den Noten प्रचर्: v. l. प्रस्तर, विशाल).

प्रचर्षा (wie eben) 1) n. das Beginnen eines Werkes, das in-Gebrauch-Nehmen Kats. Ça. 2,6,39. प्रयस्पाप्रचर्णकाले 5,3,17. 9,13,8. 16,1,15. — 2, f. हुँ (sc. जुच्) Bez. eines zur Aushilfe dienenden hölzernen Opferlöffels Çat. Ba. 3,9,2,11. 32. 4,4,2,7. 13. Kâts. Ça. 8,7,1. 9,2,19. 3,1. 25,10,8.12. — Vgl. जुरुं.

प्रचर्षीय (wie eben) adj. in wirklichem Gebrauch befindlich Çat. Ba. 14,1,2,13. 3,1,22.

प्रचरितव्य (wie eben) partic. fut. pass.: तन्मात्मुपूर्वाह्म एव पूर्वयोप-सदा प्रचरितव्यम् an's Werk zu gehen Ait. Ba. 1,23.

प्रचर्यापा wohl nur fehlerhaft zusammengeflossen aus प्र च[°] AV. 7, 110,2; vgl. RV. 1,109,3.

प्रचल (von चल् mit प्र) adj. in Bewegung seiend, zitternd, bebend HALLA. 4,10. कार्डू (विष) Suça. 2,295,2. प्रचलाङ्ग adj. MBu. 1,1379. विलोचन: Kumtaas. 5,35. ्काञ्चनकुराउलेषु हर. 3,19. ट्लतामुंडी: Рвав. 80,4. मनस MBu. 12,1814. 1,4418.

স্মানক (wie eben) m. ein best. zu den gistigen Gewürmen gezähltes Thier Suça. 2,288,8. — Vgl. সমলাক.

प्रचलिकन् इ. प्रचलाकिन्

স্থানে (von ঘল mit স) n. 1) das Zittern, Schaukeln, Schwanken: ঘুল্ল Maith. Up. in Ind. St. 2,396, 3. নানু auf den Knieen Pankat. 252, 22. — 2) das Weichen, Fliehen: মুনা: Spr. 2947.

সম্বাদিন (wohl wie eben) 1) m. a) das Bogenschiessen, = স্থামান fl. an. 4,18. Med. k. 196. = স্থাকেন (!) Hâr. 242. — b) Pfauenschweif H. 1320. H. an. Med. Halâs. 2,87. — c) Schlange H. an. Med. Hâr. ein anderes giftiges Thier Suga. 2,237,11. 108,6. — 2) f. সম্বাদিন viell. heftiger Regenguss, Wolkenbruch TS. 7,5,44,1.

प्रचलाकिन् (von प्रचलाक) m. 1) Plan Trik. 2, 5, 26. H. an. 4, 183 (प्रचलकिन्). Med. n. 238. Hår. 90. Halåj. 2, 86. — 2) Schlange H. an. Mrp.

प्रचषाल (1. प्र + च°) n. eine best. Verzierung am Opferpfeiler: चषा-लं प्रचषालं च यस्य पूर्वे व्हिर्एमये MBu. 7,2266.

प्रचाप (von 1. चि mit प्र) m. das Einsammeln, Lesen, Pflücken: पुष्प॰ P. 3.3, 40, Sch.

प्रचायिका f. dass.; s. पुष्प॰ und u. जीवपन्न.

प्रचार (von च्रा mit प्र) m. 1) das Hervortreten, Erscheinen, zum-Vorschein-Kommen, Sichzeigen: तेषां त् विरुत्तः प्रचारः Paab. 10,6. सा त कलिना यद्यपि विरूलप्रचारा कृता 31,7. म्रह्मप[ः] adj. MBH. 1,3631. शल-भानामिवाकाशे प्रचारः संप्रदृश्यताम् ४,४५०७ प्रचारे पुरुषादाना रत्नसाम् 3,388. प्रचारसमये ४स्माकम् ४१8. लोभात्प्रचारं चरतस्तास् वेलास् वै नरान् 1,6445. शासमग (कानन) Kumáras. 3,42. गृङ्गीतश्चापद (अरूप्य) Çix. 23,11, v. l. (म्गाधिप:) स्वैरप्रचारं पुनर्वनं प्रविष्ट: Pankar. 31,3 (ed. orn. 27. 12). Visivad. 13. विलोक्य तैर्ध्यध्ना प्रचार्म् dass diese (Wörter) auch noch heut zu Tage vorkommen so v. a. gebraucht werden TRIE. 1, 1,2. - 2) das von-Statten-Gehen, Vorsichgehen, zur-Anwendung-Kommen: क्रात्मिकानत्त्पधनप्रचारः mit geringen Mitteln von Statten gehend MBn. 13,3527. नय ° Μακκάμ. 2,5. प्रचारत्त्रश्च कर्मणाम् R. 5,82,8. भिताः so v. a. Almosenvertheilung MBu. 1,7181. न गिरो प्रचार: es finden sich keine Worte Spr. 1980. स्वचेष्टा॰ adj. bei dem die Bewegungen leicht von Statten gehen Such. 1.69,9. मूर्म सूत्रप्रचारेण पश्ये है विधिचेष्टितम् Кім. Niтıs. 12,28; vgl. 33. मूलप्रचौिर्क् वियं प्रयच्कृति जिद्यासव: мвн. 3,14662. — 3) das Wandeln: निरूतपाता च वस्था स्प्रचाराश्च वै ग्रहाः Harry. 2881. सुरात्तीरिन्द्रियेरसंत्ताभितेर्यापयप्रचारः Boan. lotr. 168, N. 2. — 4) das Verfahren, Benehmen, Betrayen: দ্বন:মু ে M. 7,153. fgg. H.arv. 5172. शङ्कित adj. 7036. दुष्ट adj. 4285. स् adj. MBn. 12,6382. मुप्रचारान्स्रान्कृता धर्मतः Нашर 8300. Майы 46,17. प्रचारकृशला Вилима-Р. 55,16. जामप्रचार्क्शला 51,16. = रीति АК. 3,4,44,71. — 5) Tummelplatz: जिमाराणाम Haniv. 6371. insbes. des Viehes: Weide, Weideland, Weideplatz M. 9, 219. MBH. 1, 1671. 13, 3439 (wo निपान Tränke bedeutet). 3597 (vgl. 3516). HARIV. 3389. R. 6,7,35. III 9 Jagn. 2,166. — Vgl. धर्म**्, नि**ष्प्रचार.

प्रचारित adj. von प्रचार gana तारकादि zu P. 5,2,36.

प्रचारिन् (von चर् mit प्र) adj. 1) hervortretend, erscheinend, sum Vorschein kommend: गुणप्रचारिणी वृद्धिर्क्तताशन इवेन्धने MBB.12,7480. — 2) umhergehend: एकस्थानस्थितै: प्रचारिभिश्चान्येश्चारे: Kull. zu M. 9.266. — 3) verfahrend, sich benehmend: यद्यास्वेर (so ist zu verbinden) MBB. 12, 1783.

प्रचाल m. der Hals der Laute Çandinthak, bei Wilson. Falsche Lesart für प्रवाल.

স্থাতান n. Pańkar. 248, 6. Dem Zusammenhange nach so v. a. das Lärmmachen, was aber das Wort der Etymologie nach (vom caus. von ঘলু mit সু) nicht bedeuten kann.

प्रैचिकित adj. VS. Paît. 2, 12. (nach Manton.) kundig VS. 19, 52; siehe jedoch 4. चित् mit प्र.

प्रचिक्तीर्ष (vom desid. von 1. कार mit प्र) adj. im Sinne habend es Imd zu entgelten (also = प्रतिचिक्तीर्ष्) Buâc. P. 4, 10, 10.

प्रचित 1) part. s. u. 1. चि mit प्र und u. प्रचयस्वर. — 2) m. ein best. Metrum Coleba. Misc. Ess. II, 164. Ind. St. 8, 106. 409. 410. °क ebend.

प्रचितस्वर s. u. प्रचयस्वरः

प्रचित्र्य (von चित् mit प्र) adj. worüber man nachzusinnen hat: वि-या MBH. 3. 1685.